cultură, spiritualitate, atitudine

„Suntem români și punctum”
MIHAI EMINESCU

CERTITUDINEA

„Naționalism”…

May 20, 2025 Miron Manega Arhiva Certitudinea print INFO Istorie Opinii Societate Tema de gândire

3 Comments antisemitism certitudinea.com certitudinea.ro Ioan Roșca naționalism ortodox parada „naționalismului” pseudonaționalism

Autor: IOAN ROȘCA

Articol apărut în CERTITUDINEA Nr. 187

M-am abţinut, de cîteva luni, să mă răcoresc public, ca să nu se poată spune că am stînjenit vreun pic „revoluţia naţională” stîrnită/simulată/exploatată de tandemul Georgescu-Simion (urmaţi isteric de

CATEGORIES

Antet
Antologia poeziilor frumoase
Antologia rușinii
Arhiva
Arte vizuale
Article en français
Articles in English
Artículos en español
Autori
Certitudinea print
Credință
De la lume adunate
Dezvăluiri
Editoriale
Emisiuni tv
Europa nostra
INFO
Istorie
Modelul de țară
Muzica
Opinii
Salonul refuzaților
Societate
Știri militare
Tema de gândire
Uncategorized
VIDEO Magazin

bravul popor, răsculat democratic); deşi, din start, observînd personajele aruncate pe scenă (şi jocul spectatorilor) nu m-am îndoit că asist la o nouă megafarsă. Nu avea rost să intervin, nu numai pentru că nu mi s-ar fi dat vreo atenţie, ci pentru că nu s-ar fi cîştigat nimic pe teren, avînd în vedere lipsa alternativei. Să dezumfli balonul Georgescu… ca să se aleagă Lasconi, sau balonul Simion… ca să se aleagă Nicuşor Dan – nu avea nici un rost. Iar a trezi românii la realitate, astfel încît să sesizeze inconsistenţa şi falsitatea discursurilor „naţionaliste"/„suveraniste" echivala cu a speria un somnambul angajat pe sîrmă deasupra hăului. Reacţia previzibilă ar fi fost provocarea urii contra spărgătorului de speranţe deşarte. I-am transmis domnului Manega sfatul să-şi prevină colegii din S.O.S. că ieşirile mediatice inoportune ale doamnei Şoşoacă, convenabile sistemului, le pot fi fatale (politic), pentru că victimele hipnozei în curs îi vor acuza că sabotează victoria forţelor autodeclarate naţionaliste. Abia după ce românii vor constata că au fost iar traşi urît pe sfoară vor putea digera critici care, emise prematur, le apar drept cauzele noului „n-a fost să fie". În caz de alegeri anticipate, cei care nu-şi ţin gura – pînă se lămuresc păcăliţii şi se aşează în scaune păcălitorii, nu vor mai fi votaţi, căci au apucat a fi detestaţi, ca unii care „şi-au arătat adevărata faţă", atunci cînd imaginarii viteji chemau poporul la „lupta cea mare"… Cum eu nu am însă nimic de pierdut, acum, cînd nu mi se mai poate reproşa că sabotez noul miracol din decembrie, voi vorbi fără menajamente, denunţînd una din cele mai urîte răbufniri de mascaradă colectivă de care am avut parte; şi anunţînd că nu va urma nimic din ce-şi imaginează naivii (dacă există şi din aceştia, printre cei ce se arată revoltaţi).

Că nu am fost surprins de parada „naţionalismului" (fantomă apărută, neverosimil, din neant – după decenii de la stingere) o arată/explică o discuţie cu domnul Culcer din 2021, care poate fi văzut pe site-ul (https://www.piatauniversitatii.com/ivideo/. Iar joaca de-a „înfruntarea sistemului" nu putea deruta pe cineva care a trăit eşecul iniţiativei **AER** –**Acţiunea pentru Eliberarea României** (lansată de mine în 2005), analizînd apoi motivele pentru care nu e posibilă o mişcare reală de eliberare. Ştiu şi că victimele degenerate ale tranziţiei nu au poftă de muncă întru reconstrucţia ţării (preferînd să se văicărească cerşind/furînd/parazitînd/colaborînd); că nu se poate apăra un metabolism propriu al celulei naţionale, printr-o membrană care să ne protejeze de asaltul corporaţiilor care înteţesc agonia civilizaţiei occidentale; că nu are cine să definească şi să realizeze acel „Mai bine ca afară!" – care ar fi trebuit să constituie un adevărat program naţionalist. Dar nu mă aşteptam, totuşi, la o confirmare atît de promptă, elocventă, sinistră, insuportabilă.

Vorba lui Caragiale: naţionalismul/suveranismul cadelniţat de actorii ce ne-au oferit spectacolul electoral este sublim… dar lipseşte cu desăvîrşire. Cel ce ştie despre ce trebuia să fie vorba nu găseşte în discursurile protagoniştilor nici o idee/propunere/promisiune care să corespundă unei adevărate misiuni naţionaliste, unui program… chiar suveranist. Patrioţi de mucava, care cer înfocat… întărirea bazelor militare americane… în numele evitării reapariţiei bazelor militare ruse… Luptători pentru suveranitatea… întărită de UE. „Autonomişti" care vor să nu alungăm cumva generoasele companii străine şi să nu ne pierdem sursele de împrumut… Justiţiari care promit că nu vor confisca averile ilicite… Revoluţionari care… vor respecta vechea legalitate. Tradiţionalişti… larg deschişi pentru alteritate. Etc. Şi peste toate, „naţionalişti" care eludează (trec sub tăcere) sistematic faptul că România este cotropită, aservită, colonizată şi, ca atare, propun (f)leacuri la mini-probleme, ne-denunţînd frontal ocupaţia, evitînd laş temele luptei care ar fi necesare (nu şi suficiente) pentru încercarea de eliberare reală a ţării.

Avem o tradiţie seculară de supunere colonială ocultată. Nu ne deranjează lanţurile, pentru că am învăţat să nu le vedem. Ne sînt chiar dragi, dacă sunt unse/ vopsite plăcut, sau dacă prin ele picură nişte tain. La noi nu s-au produs insurecţii contra stăpînilor externi, ca în ţările (Algeria etc.) ce au scuturat jugul colonial, plătind tribut de sînge – pentru că mai aveau populaţie candidă, dispusă la sacrificii. Răsturnarea bărbătească a colonizatorilor, preusupunînd luptă şi riscuri supreme, este evitată de oamenii suficient de deştepţi ca sa nu se joace cu focul/moartea, preferînd să se descurce individual, înţelegînd fără mofturi necesitatea. Ceea ce e de inţeles, dar nu şi de apreciat, dacă se tînjeşte după libertate. Etosurile plămădite de istorie nu se discută. Şi să adaugăm faptul că azi, din cauza complexităţii valorificate de stăpînii mulţimilor, metodele de subjugare fiind tot mai de perfide, capturarea Orwell/ Huxley e irezistibilă, pentru că nu se mai poate imagina o linie de front, pentru rezistenţă. Nu mai putem înlătura gheara/otrava pătrunsă în miezul fiinţei colective şi individuale. Viermele supunerii a eclozat, astfel încît prin victime vorbesc… ocupanţii. De aceea vedem azi atîţia români îngroziţi de pericolul pierderii exploatatorilor ce le dau „o pîine". De aceea banaliştii politici predică absurditatea ideii că am putea face altceva decît să ne alegem cu grijă stăpînii.

E explicabilă atititudinea celor ce stau cuminţi în lanţ, ca să nu se rănească agitîndu-se, ca să nu se pomenească siliţi să vîneze – alungaţi din Kaufland, descurcîndu-se mai mult sau mai puţin scîrbos (folosind relativitatea moralei ca să scape de frămîntări), aşteptînd vreun peşcheş mai gras de la cei urîţi/înjuraţi doar mintal, în gînd… pe sub căluş. Fie. Dar de ce să ne minţim (să ne lăsăm minţiţi) că am fi ce nu sîntem, să ne imaginăm că nu ne-ar fi domesticit? Ca să mulţumim şi capra intereselor, şi varza demintăţii, avem nevoie de auto-amăgire.

RECENT POSTS

ROMÂNI DE PRETUTINDENI. Cine este Părintele Boian Alexandrovici din Malainița

ROMÂNI DE PRETUTINDENI. Vlahii din Valea Timocului

Nu sunteți voi națiunea!

VIDEO. Declarație politică în Senat, 21 05 2025: N-avem Președinte!

VIDEO. Scandal în Senat de Ziua Prieteniei româno-israeliene: Senatorului Miron Manega i s-a tăiat microfonul

ARCHIVES

May 2025

April 2025

March 2025

February 2025

January 2025

December 2024

November 2024

October 2024

September 2024

August 2024

July 2024

June 2024

May 2024

April 2024

March 2024

February 2024

January 2024

December 2023

November 2023

October 2023

September 2023

August 2023

July 2023

June 2023

May 2023

April 2023

March 2023

February 2023

January 2023

December 2022

„Aveţi dovezi?" – vor întreba cei castraţi metodic de CNA (încît se cred obligaţi să se exprime juridic şi în pat). Răspund: ajunge cu ascunderea ocupaţiei străine! Cine nu combate cel mai grav atac la adresa naţiunii sale – subjugarea ei de un cotropitor extern, penetrarea ei de un cotropitor pe dinăuntru, cine nu luptă pentru eliberare, îşi trădează menirea diversionistă; un simplu egoist poate să-şi vadă nesimţit/ cinic de interese, fără a spurca demagogic adevărata năzuinţă la libertate/ demnitate – personală sau naţională; dacă însă latră continuu, cu grijă să nu muşte, nu-şi apăra ţara, ci rolul.

Strania aiureală/confuzie la care se complac acum românii nu ar fi posibilă, realitatea ocupaţiei nu ar mai putea fi înceţoşată, dacă numele ocupanţilor ar (putea) fi rostit, în clar. Dar dacă despre postura penibilă a ţării mai ţîşneşte cîte o aluzie/referire, nu auzim nimic despre cotropitor; el nu e niciodată numit, rămîne neprecizat. Nu se ştie de cine e ocupată România, pentru că e prea multă ceaţă, sau pentru că nu e voie să se ştie? Adevărul ocultat devine mister. Să pretinzi că sîntem încălecaţi tot de ruşi, ca în trecut, nu prea merge; poţi doar ţipa că ei vor să ne smulgă acum din ghearele libertăţii, pericol de care cotropitorii actuali ai ţăriii ne apară… Cu atit mai puţin ne putem gîndi că ne-ar exploata iar turcii; punîndu-se doar întrebarea: cine ar corespunde azi fanarioţilor? Cite unul sugerează, timid, că ar putea fi vorba de „partenerii strategici" – americani sau u-europeni. Încă e voie, pedeapsa fiind doar ostracizarea păcătosului pentru trădarea înalţilor. Alţii, care dau vina, nu fără temei, pe reţele corporatiste, multinaţionale, oculte, sînt demascaţi/anihilaţi ca adepţi ai „teoriei complotului".

Cu foarte puţine excepţii (Corvin Lupu, Diana Şoşoacă, Vasile Zărnescu, C. D. Niculae, Radu Theodoru, Cosmin Şerban, G. Piscoci, V. Militaru, etc.) nu auzi însă pronunţat răspicat, de „tribunii suveranismului" şi numele cotropitorilor evrei. Asta şi pentru că a fost pus căluşul în gura potenţialilor demascatori, prin legile de interzicere a „antisemitismului" – care permit întemniţarea anticorpilor naţionali. Eu am dovedit însă, riguros, în serialul publicat doi ani în Certitudinea („Combaterea antisemitismului foloseşte subjugării românilor?"), că sîntem cuceriţi de agenţi ai intereselor unor evrei (acţionînd concertat dinspre Israel, Moscova, Washington, Europa, România). Am documentat încetăţenirea lor abuzivă, retrocedarea ilegitimă a averilor lor naţionalizate (puse la păstrare în 1948), participarea lor substanţială la (contra)revoluţie şi la jaful „tranziţiei", protejarea organizatorilor genocidului antiromânesc aciuaţi în Israel, estorcarea bugetului prin despăgubiri nejustificate (pentru persecuţii anterioare genocidului comunist), hăituirea apărătorilor intereselor naţionale şi măsluirea filosemită a istoriei. Şi am agregat pledoariile înaintaşilor (vezi https://fresca.piatauniversitatii.com/) care au demonstrat că invazia parazitară ne-a dăunat în multe feluri, timp de două secole, justificînd, cu vîrf şi îndesat, reacţia de apărare naţională.

Dar iată că, pretinşii naţionalişti nu au de spus nimic despre toate acestea (nimeni nu a riscat un cuvînt referitor la lucrările mele, terminate cu propuneri de eliberare legislativă: (https://www.piatauniversitatii.com/); pretinşii combatanţi pentru emanciparea românilor nu propun şi eliberarea de sub jugul filosemit (începînd cu anularea legilor liberticide şi antinaţionale care împiedică apărarea intereselor româneşti)… ci îşi cer scuze dacă au păcătuit cumva „antisemit", declarîndu-şi „suveranista" disponibilitate de a ne supune unei ramuri sau alteia ale armatei filosemite mondiale. Simion se gudură la gruparea evreiască din jurul lui Trump, se angajează să încetăţeească peste noi alte sute de mii de israelieni, vrea să-l primească prieteneşte pe organizatorul genocidului contra poporului palestinian (care ne-a luat locul pe rābojul victimelor cotropirilor evreieşti şi a fost condamnat de un tribunal internaţional) – dar se angajează să nu încalce ordinul colonial de a criminaliza retroactiv strădaniile de eliberare ale naţionaliştilor interbelici; sub administraţia sa, e clar că vor fi încarceraţi adevăraţii naţionalişti… Iar Georgescu, după ce a pescuit nişte voturi naţionaliste cu cîteva vorbe goale privind mişcarea legionară şi Antonescu (despre care a fost evident ca nu ştia mare lucru; şi mă îndoiesc să fi vrut a afla mai mult între timp), se angajează, şi el, să slujească falanga israeliană din jurul lui Trump (sau Putin, dacă va fi cazul), să sprijine aşezarea capitalei israeliene peste inima palestinienilor, să-l primească în vizită pe cel ce-i extermină. Etc. Aştia ne sînt „naţionaliştii" – nişte farsori puşi să plămădească un stat oximoron: lucrînd „suveranist"… în slujba evreilor (sau altor forţe vizibile/oculte), astfel încît sclavii plantaţiei din Carpaţi să se creadă liberi. Cine e atît de naiv încît să-i creadă naivi pe cei care au adoptat cauza autonomiei coloniei sau a naţionalismului filosemit? Ce avem de cîştigat numind dominarea noastră „alianţă" sau adulînd pe cei ce ne distrug?

Vor spune unii că respectivii „combatanţi" nu aveau cum să vorbească pe şleau, pentru că s-ar enerva ocupanţii sau ar fi fost incriminaţi ca „antisemiţi", în numele legilor impuse românilor prin intermediul aşa-zişilor lor reprezentanţi; după care, ar fi urmat interzicerea participării la alegeri (schemă deja pusă în funcţiune de către CC – instituţie anti-democratică funestă, pe care românii nu au curajul să o conteste frontal). Am prezentat şi pot relua oricînd argumentaţia că o astfel de intimidare nu e numai fatală ci şi nejustificabilă. Acela care denunţă ocuparea României de către agenţii intereselor străine (evreieşti etc.) nu poate fi condamnat (în mod normal, de o instanţă care să nu fie de teapa celor de azi) pentru „antisemitism" (sau pentru înfruntarea altor „parteneri strategici") – căci el acţionează evident din obligaţia de apărare a ţării, firească şi consfinţita în constituţie, în numele libertăţii de gîndire şi exprimare, consfinţite tot acolo; motivaţie lăudabilă (în România), care nu trădează decît trădarea şi

November 2022
October 2022
September 2022
August 2022
July 2022
June 2022
May 2022
April 2022
March 2022
February 2022
January 2022
December 2021
November 2021
October 2021
September 2021
August 2021
July 2021
June 2021
May 2021
April 2021
March 2021
February 2021
January 2021
December 2020
November 2020
October 2020
September 2020
March 2020
January 2020
August 2019
May 2019
May 2018
April 2018
August 2017
April 2017
December 2009
October 2009

CAUTARE

Search …

nu are nici o legătură cu rasismul instigator la crime la care s-au referit promotorii legilor-căluş, invocate apoi impropriu/perfid, împotriva apărătorilor naţiunii române.

Dar să admitem că restricţiile legiferate de agenţii duşmanilor impuneau ascunderea intenţiilor eliberatoare, pînă cînd eroii (lei, camuflaţi în miei), se strecurau la putere. Ce decurge de aici?

1. În registru radical: Că sistemul legislativ şi aparatul juridic, instrumente folosite împotriva eliberării ţării de ocupanţi, emancipării românilor de sub jugul neocolonial, sînt principalii adversari ai promotorilor naţionalismului (dreptăţii/libertăţii) şi, deci, trebuie tratate ca atare şi nu admise ca piloni intangibili ai normalităţii, în numele unei legalităţi auto-sacrosante, lipsită de orice legitimitate. Reforma, devenind imposibilă din cauza jugului legalităţii coloniale, vădit anti-româneşti, instigarea la răsturnarea aparatului aservitor se impunea, dacă chiar se dorea schimbare.

2. În registru ponderat: Că legile care împiedică eliberarea românilor trebuie neaparat contestate/anulate. Pretendenţii la putere, care se declară reprezentanţii populaţiei capturate, trebuiau să denunţe fără echivoc capcana creată de uzurpatorii statului (lucrînd in slujba mafiei interne pusă la dispoziţia profitorilor externi). Nu pot spune adevărul pentru că ar supăra cine ştie ce „cancelarii" sau ar intra sub incidenţa unor legi criminale, pierzînd dreptul de a candida? Atunci despre asta trebuie să vorbească în primul rînd românilor chemaţi la eliberare! Nici măcar paiaţele îmbrăcate în robe şi urmaşii lui Nicolschi de prin procuraturi nu au cum justifica criminalizarea unui candidat pentru că exprimă voinţa celor care doresc modificarea unor legi, autentificată prin vot!! Căci, penalizînd intenţiile politice, s-ar face ţăndări iluzia democraţiei, care ţine supuşii în amorţire.

Poporul trebuie să fie, de fapt şi de drept, deasupra statului, parlamentului, administraţiei, justiţiei – simple instrumente ale organizării vieţii sale sănătoase. Ceea ce el doreşte este automat legitim, nu ceea ce i se impune de sus. Apar şi sînt votaţi nişte candidaţi care vor să elimine subordonările externe nefaste sau prevederile legislative pe care le consideră anti-romîneşti ? Gata cu prevederile respective, gata cu legalitatea delegitimată. Dar ca să se poată întîmpla o astfel de corectură, candidaţii cu adevărat suveranişti sau naţionalişti trebuie/trebuiau să propună, fără echivoc, un program de eliberare legislativă care, o dată votat, să capete legitimitate indiscutabilă. Cum astfel de asumare a fost evitată de „eliberatorii" imaginari, eu acord şanse aproape nule să avem vreo surprinză plăcută din partea lor, o dată strecuraţi la ciolane. Nici măcar nu vor avea ce trăda, pentru că au evitat să precizeze în numele cărui program candidează – scoţînd asfel din joc mecanismul de legitimare semnalat mai sus: „Asta fac , pentru că la asta m-am angajat pentru a fi votat".

Bănuind cu ce/cine am de a face (căci nu există nimic în cariera lui care să justifice ipoteza că ne-am afla în faţa unui luptător antisistem şi nu a unui demagog ce nu se sfieşte să-l capitalizeze şi pe Dumnezeu), i-am adresat lui Călin Georgescu o scrisoare deschisă (https://www.incorectpolitic.com/), imediat după turul întîi, vrînd să-l silesc să-şi asume, explicit, nişte angajamente legate de nevoile stringente ale ţării ocupate. Speram că în goana lui după voturi (putere), prins între cele două tururi, va face nişte promisiuni pe care îi va fi mai greu să nu le respecte. S-a văzut ulterior că era iluzoriu a te aştepta la aşa ceva de la cineva care vrea doar cecuri în alb, nu se angajează la nimic, ci vrăjeşte cetăţenii să-l voteze necondiţionat, în speranţa că va face ce nu (poate) spune. Recurgînd la „garanţii"… că are susţinerea cerului (sau a agenţilor acestuia din SUA)…

Cu Simion nu am mai reluat încercarea de forţare a unei asumări explicite, căci era prea evident fără rost. Aş fi uluit dacă, după alegerea lui, ar întreprinde vreun pas neaprobat de stăpînii României (oricare vor fi devenit ei). Nu cred că va răspunde nici măcar aşteptărilor categoriei de români care şi-a agăţat speranţele de el: perdanţii „tranziţiei". Căci ăsta este sensul ciocnirii electorale, nu confruntarea dintre persoane, partide sau doctrine. Amărăştenii, cei care nu au reuşit să se descurce rezonabil (rămaşi prin văgăuni în România sau trudind căpşunar pe afară) se înfruntă cu pătura celor ce s-au descurcat, reuşind să găsească un loc în sistem care să le permită să suspravieţuiască parazitar. Căpuşaţii încează să iasă din plasa căpuşelor, aşezată peste stat. Minerii ce au spart capetele intelectualilor în '90, foştii „oameni ai muncii" („de bine") aruncaţi în debaraua societăţii, coborînd în infernul economei dărîmate, dezamăgiţi de ocrotitorii lor pesedişti (şarlatani îmbogăţiţi prin „culuarul de stînga"), caută acum un alt ocrotitor, în speranţa că „suveraniştii" le vor da să mănînce mai mult. De partea cealaltă a baricadei sunt cei grupaţi de spaima pierderii bunăstării obţinute mai mult sau mai puţin ticălos, învîrtiţii cărora le ţîţîie fundul să nu se obtureze ţeava de fagocitare (datorită dereglării sistemului), şmecherii: de categorie mare (jefuitorii statului cotropit, înavuţiţi „miraculos"), mijlocie (vechilii/mercenarii folosiţi în administrarea lagărului românesc) sau mică („profesioniştii" ce se fac că fac, funcţionarii oploşiţi prin sinecuri, lătrăii din media, paraziţii de catedră , distrugătorii fără scrupule din spitale sau instanţe, (aut)IT-iştii etc).

Asta e lupta de pe teren. Românii intraţi în autobuz se apără de cei rămaşi pe jos, care vor să pătrundă şi ei înăuntru. Nici pe unii, nici pe ceilalţi, nu-i interesează vreun pic proiectul plămădirii unei

societăţi mai frumoase, suverane, apărate de rechinii exteriori, în interesul unei colectivităţi legate organic, dedicate dreptăţii sociale, primatului muncii asupra speculaţiei, promovării valorii şi plenitudinii persoanei. E o rătăcire să crezi că o astfel de populaţie ar fi păcălită/siluită de sforari, prinsă în capcana demagogică. Alegătorii nu sînt altfel decît ofertanţii politici ridicaţi dintre/peste ei. În afara unor răbufniri sentimentale (poate autentice, dar fără implicaţii comportamentale – simple refulări/ defulări, icnete patriotarde de tip stadion/cîrciumă etc), actuala populaţie (cu excepţii care nu pot schimba situaţia) nu nutreşte aspiraţii nobile, care să fie trădate de alde Georgescu/Simion. Farsa de pe scenă se completează (diz)armonios cu turpitudinea în care se complace publicul. Meciul e nul… adică vid, fără sens.

În aceste condiţii de derizorialitate politică/socială/antropologică, un adevărat naţionalist/adept al suveranităţii (începînd cu aceea a indiviului) nu are cu cine ţine şi nici la ce să se aştepte. Cît priveşte şansa unei unde salvatoare venită din afara zonei noastre sinistrate, nu văd motive nici pentru astfel de speranţe, căci percep în occident aceeaşi degenerare, acoperită cu aparenţe şi iluzii şi mai perfide, care nu fac decît să amplifice hăul. Vor urma, desigur, noi „răsturnări", istoria ţesîndu-se printr-un lanţ de diversiuni şi cicluri amăgitoare. Dar eu, după o îndelungată agitaţie sterilă, nu mă mai pot sustrage categoriei scepticilor nostalgici. Ce am aflat, ce am înţeles, nu-mi dă dreptul să cred în găsirea unei ieşiri, sau măcar a unui drum ascendent. Înţeleg nevoia de speranţă (a se vedea exemplara lucrare a religiei); dar să nu presupună o orbire păguboasă, ducînd la o dezamăgire mai distructivă încă decît luciditatea timpurie.

Şi atunci, de ce nu mă sting discret, în otrava sucului propriu? Scriu, pofitînd de găzduirea domnului Manega, doar ca să mă uşurez de ce mă sufocă şi să îmi previn camarazii de conştiinţă (plămădită de destin), dacă vor deschide sticla pe care o arunc în mare. Scriu ca să îi spun altui eventual Ioan Roşca, mai tînăr, să aibă grijă ce face cu viaţa sa: să lupte – dacă are chef, dar să nu se lase prins în mrejele amăgirilor „civice". Scriu ştiind că pe alipinştii Binelui, agăţaţi/suspendaţi precar pe diverse stînci dăltuite în cugete, mesajul meu îi poate scoate din fire, scandaliza, pune chiar în pericolul de a cădea în vid.

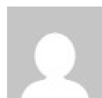
Ca să nu vă prăbuşiţi din iluzii, puteţi însă să nu vi le mai faceţi.

Am ajuns să cred că, pînă la urmă, e mai bine.

Ioan Roşca, 10 mai 2025

---

3 Responses to „Naționalism"…

gelu says:
May 21, 2025 at 1:07 am

Felicitari d-le Manega pentru ce ati facut astazi impreuna cu colegii SOS in Parlament la sedinta festiva de proslavire a statului Satanic Itzrael. Mai ramane sa ne puna sa ne taiem si noi imprejur. Pacat ca-i mai rabda pamantul. Pe la anii 1.000 calugarii ortodocsi numeau poporul evreu ca fiind poporul ce-L uraste cel mai mult de Dumnezeu. In vremurile de astazi, Itzraelul Genocidal este numit tara sfanta. ce blasfemie. Toate cele bune.

REPLY

gelu says:
May 21, 2025 at 9:40 am

Domnului s ane ruga,! Multa fericire, sanatate, ambundenta si viata lunga si linistita sa le dea Prea Sfanta Treime si Prea Sfanta Fecioara Maria tuturor acelora care au organizat, supraveghiat, centralizat voturile dupa cat de corecte au fost contabilizate aceste voturi in favoare candidatului pe care alegatorii au pus stampila. Daca insa procesul electoral a fost viciat iar castigatorul real a fost declarat invins iar invinsul a fost desemnat castigator ca Presedinte al Romaniei toti cei implicati cu buna stiinta in aceasta fraudare sa ajunga la sapa de lemn, sa-si sfarseasca viata in puscarie sau pe patul de spital, asa cum merita orice tradator de tara si popor. Asa sa fie, Gata, S-a implinit.

REPLY

Michaela H. says:

May 22, 2025 at 9:37 am

"astfel încît prin victime vorbesc… ocupanţii" frumos si trist.

Tabula rasa, misiune imposibila, asa este.

Care este diferenta intre iluzii si sperante?

Salutam cu admiratie si afectiune!

REPLY

Leave a Reply

Your email address will not be published. Required fields are marked *

Comment *

Name *

Email *

Website

Save my name, email, and website in this browser for the next time I comment.

Post Comment

« PREVIOUS POST

NEXT POST »

- ıenul AUR * VIDEO. Viața lui Eminescu (Necenzurat). Episodul 3: Vânat de Serviciile Secrete străine * VIDEO. Viața lui Eminescu (necenzurat). Episodul 9. Ziua fatidică * Ce căuta, pe 19 dec